

ΚΕΡΔΟΣ

7/4/89

Κ. Σημίτης: Δημοψήφισμα για τη Δημόσια Διοίκηση

Μια νέα πολιτική για ένα αποτελεσματικότερο κράτος χρειάζεται τη στήριξη περισσότερων της μιας πολιτικών παρατάξεων, για να αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά συντεχνιακά συμφέροντα.

Το θέμα της αναμόρφωσης της Δημόσιας Διοίκησης είναι από τα θέματα που θα μπορούσαν να προωθηθούν με δημοψήφισμα.

Αυτό τόνισε ο καθηγητής Κώστας Σημίτης, βουλευτής Α Πειραιά, πρώην υπουργός, μιλώντας χθες, στην Παντείο, στη συζήτηση με θέμα: Η Δημόσια Διοίκηση: Είναι δυνατή η αναμόρφωσή της;

Ο κ. Σημίτης τόνισε ότι, στο δημοψήφισμα αυτό για τη δημοσια διοίκηση θα έπρεπε να επικυρωθούν ορισμένες βασικές αρχές της αναμόρφωσης. Τέτοιες αρχές θα μπορούσαν να είναι μεταξύ άλλων:

— Προσλήψεις μόνο με δημοσίους διαγωνισμούς.

— Αναγκαιότητα κρίσεων για την αποδοχή των υπαλλήλων.

— Κίνητρα για παραγωγικότητα.

— Ανανέωση του υπαλληλικού προσωπικού με εισοδο και σε υψηλότερα κλιμάκια της διοίκησης και

— Επιβάρυνση του δημόσιου τομέα με τα έξοδα κοινωνικής πολιτικής των δημοσίων επιχειρήσεων.

Ο κ. Κ. Σημίτης, μιλώντας στην Παντείο επεσημανε, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

— Το διοικητικό σύστημα της χώρας παρουσιάζει ισχυρές αντιστάσεις σε προσπάθειες προσαρμογής και μετεξέλιξης. Χαρακτηρίζεται από αδράνεια απέναντι σε προβλήματα, συγκεντρωτισμό και νομιμοποίηση. Το κράτος υπήρξε στην Ελλάδα από τους κύριους πρωταγωνιστές οικονομικής ανάπτυξης.

Ο ρολός του αυτός έδωσε στην πολιτική εξουσία τη δυνατότητα να δημιουργήσει ένα εκτεταμένο δικτυο πελατειακών σχέσεων. Ο ψηφοφόρος παρείχε κομματική πίστη και εξασφάλιζε ως αντάλλαγμα δουλειά, δάνεια ή άλλες εξυπηρετήσεις, που του παρείχαν οι πολιτικοί μέσω της διοίκησης. Το κράτος πρόνοιας προσέθεσε στις πελατειακές αυτές σχέσεις, νέες, με πιο εκσυγχρονισμένη μορφή. Ο ψηφοφόρος

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΝΤΕΙΟ

είναι τώρα πελάτης, που αποζητάει ασφαλιστικές ρυθμίσεις, φορολογικές ελαφρύνσεις, επιδοτήσεις κλπ.

— Οι παροχές της διοίκησης χορηγούνται χωρίς σύστημα, χωρίς να ακολουθείται η συγκεκριμένη πολιτική πρόνοιας. Ο πολίτης δεν διαμορφώνει έτσι μια σχέση εμπιστοσύνης προς τη διοίκηση. Δεν γνωρίζει αν έχει υποχρέωση ή όχι, η διοίκηση για ορισμένη ενέργεια. Αισθάνεται γι αυτό συνδεδεμένος προς τους πολιτικούς που μεσολαβούν για την αντιμετώπιση των αναγκών του. Είναι αλλοτριωμένος απέναντι στο κράτος. Αλλά και η διοίκηση είναι αλλοτριωμένη απέναντι στον πολίτη. Υποχρεώσεις συναισθάνεται σχεδόν μόνο προς την πολιτική εξουσία. Ο μηχανισμός αυτός γεννάει απάθεια. Η τάση των υπαλλήλων για αδιαφορία ενισχύεται από διάφορες ρυθμίσεις που περιορίζουν πρωτοβουλίες και καθιερώνουν την ισοπεδωτική μεταχείρισή τους, όπως είναι οι κανόνες για αμοιβές, για την εξέλιξη στη σταδιοδρομία, για τις προσλήψεις ή τις μετεκπαιδεύσεις.

Στη συζήτηση πήραν επίσης μέρος, ο κ. Δ. Παπούλιας, καθηγητής Πανεπιστημίου, πρώην γενικός γραμματέας ΔΕΚΟ, ο κ. Π. Παυλόπουλος, καθηγητής Πανεπιστημίου και ο κ. Ν. Βαρελίδης, ειδικός επιστήμονας για θέματα οργάνωσης της διοίκησης.